

мѣсенъ подкупѣтъ, за който се научаваме отъ едно писмо на Панина, пратено до рускиятъ консулъ въ Ц-дѣ, Обресковъ: „Нейно императорско величество заповѣдва да Ви се пратятъ 70,000 рубли“ — пише Панинъ Обрескову, за да може „съ блѣсъкътъ на златото“ да се постигне цѣльта¹⁾. Слѣдующето десетилѣтие сжщата комедия, която вече се развива въ цѣла трагедия.

„Неприязенитѣ дѣйствия“ между двѣтъ деспотически държави се разрихиха прѣзъ 1769. година въ нова схватка. Но този пѣтъ Русия дѣйствуваше много по-организирано и по-сѣзнателно. За да сандардише извѣтрѣ противника си, тя прѣдизвика една анархия у грѣцитѣ и между славянскитѣ народи въ името на „собственото“ имъ избавление отъ игото на „злочестыхъ агарянь“ (Турция).

Юли 1770. година сжщето: Румянцевъ нанася силно поражение на турско-татарскитѣ орди при рѣкитѣ Прутъ и Кагула, избива повече отъ 20 хиляди турци, и заема Исмаилъ, Акерманъ, Бендеръ и още единъ градъ.

1771. година, която въ воената история смѣтатъ за продължение на 1770. подготви всички условия за мирѣтъ въ Кючукъ-Кайнарджа, по силата на който Русия взимаше ядката, а на Турция оставаше чорупката.²⁾ Основнитѣ положения на тоя миренъ договоръ сж извѣнредно важни, защото като донесе облаги за по-силната, създаде плачъ между населението въ по-слабата страна. Споредъ Кючукъ-Кайнарджикския „миренъ трактатъ“ двѣтъ правителства се съгласяватъ върху слѣдното: 1. всички татари ставатъ свободни и „отъ никого, освѣнъ отъ бога независими въ своитѣ дѣла — политически“ и граждански“; всички земи, крѣпости и др. въ покорен-

¹⁾ ibid. стр. 36.

²⁾ Излишно би било да изреждаме още нѣколко кървави войни прѣзъ 1772., 1773. и 1744. г.г., които бѣха прѣлюдия къмъ сключването на „мирния трактатъ“, за който става дума надъ линия.